

Jagor Bučan

21. 3. - 11. 4. 2006.

GALERIJA FORUM

18. 5. - 12. 6. 2006.

CENTAR ZA KULTURU, ČAKOVEC
IZLOŽBENI PROSTOR

Moja Afrika

My Africa

CECI N'EST PAS UNE CHEMISE

Izložba «Moja Afrika» Jagora Bučana podijeljena je u dva nejednaka dijela, koji se razlikuju po svojoj semantičnosti, bolje reći, po svojoj jačoj odnosno slabijoj ikoničnosti. Prvi dio pod naslovom «Košulje», postavljen u galerijskom prizemlju, svakako je izrazito ikoničan, dok je drugom dijelu pod naslovom «Tkanine», postavljenom na katu, svojstvena hladna suzdržanost od ikoničnosti. U «Košuljama», slikama-prikazima, jasno je o čemu se radi jer je njihova mimetičnost očita, a u «Tkaninama», slikama-objektima, mimetičnost je mimikrična.

Oblikovanje afričkih tkanina - u kojemu je utjelovljena afrička duhovnost što proizlazi iz specifičnog folklora i mistike - poslužilo je Bučanu kao polazište i nadahnuće za ovaj projekt. Zašto slikar polazi od dizajna afričke tkanine? - A zašto ne? Ako se ustrajava na tom pitanju, i to u sredini u kojoj se petnaestak godina i «Mondrian slika kao žanr», mogli bismo reći da je razlog to što se Bučan u svojem slikarstvu već dulje vrijeme služi rešetkastom matricom, pa nam se čini prirodnim da se nadahne nečim što oponaša tu strukturu prije nego nečim drugim.

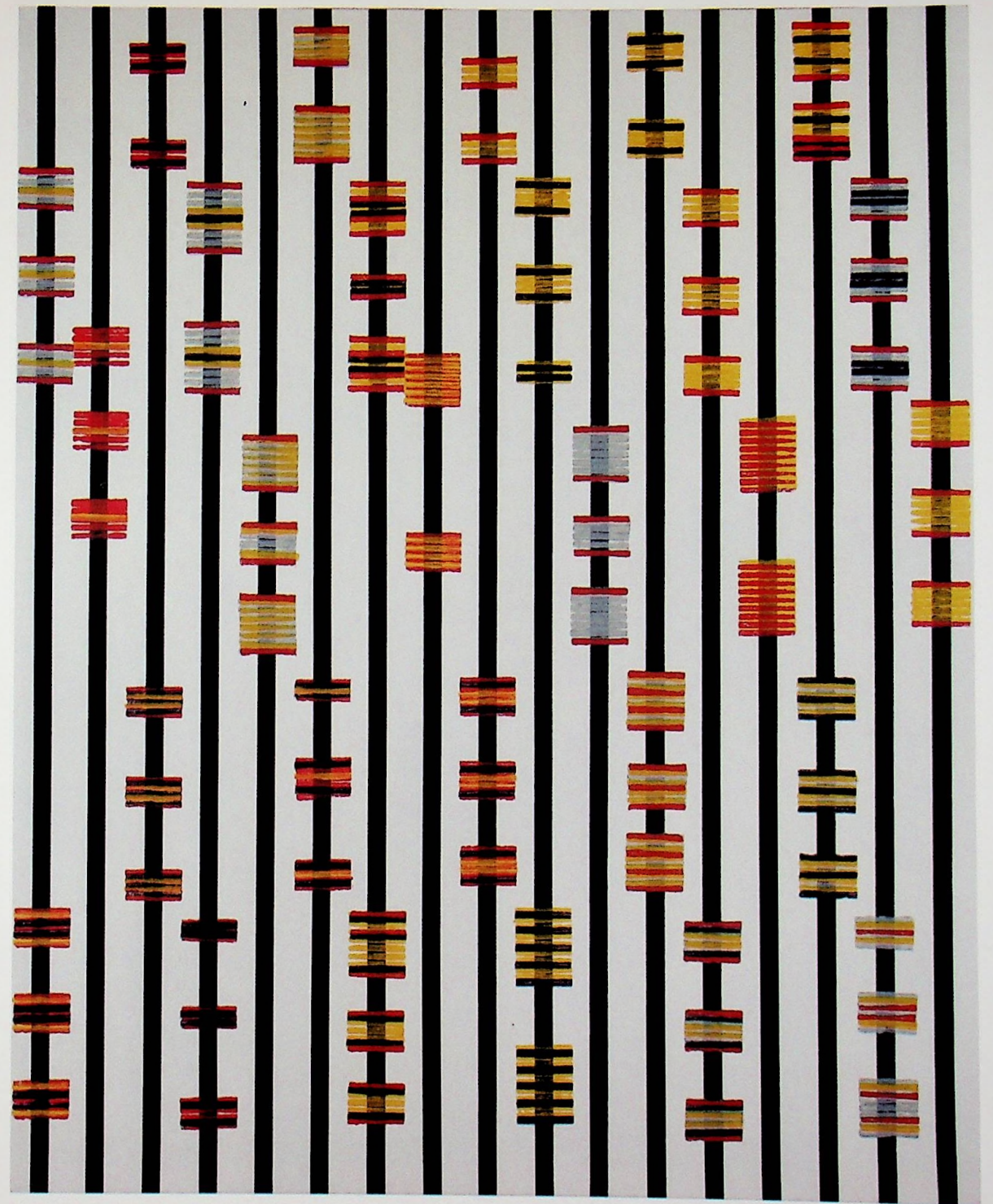
Današnji slikar mora u slici nadasve utjeloviti svijest o stanju, svekolikoj zbilji i sudbini slikarstva svojega vremena, spoznaju o ograničenjima i nemuštostima slikarske prakse, ali i svijest o perspektivama što ih slikarstvo u svojoj redundanciji još nudi ili tek naznačava, a na koje se on mora usredotočiti. Kamo god danas krenuo, slikar će se zateći u tuđem dvorištu - morfologija je već odavno zaokružena, vokabular i pojmovnik do kraja su isprobani, pa da bi se u ovom trenutku u slikarstvu posegnulo za nekom izrazitom morfološkom ili ikoničkom činjenicom, treba doista imati valjan razlog.

Posegnuti za košuljom kao motivom stoga je ne samo legitimno nego i posve razložno - tom se vjerodostojnom i konkretnom predmetu/obliku nema što dodati ni oduzeti, a ne treba ga ni interpretirati: on se može naprosto posvojiti. Ali, naravno, tako da se pomoću njega stvori slika koja neće biti djelo s patosom, aurom i patinom kakvu su slike imale sve do postmoderne.

Kao i neki prethodni Bučanovi ciklusi, primjerice „Slike“ iz 2004., ova su djela također prostori iznenađenja, nepravilnosti i iregularnih postupaka, neočekivanih rješenja, odstupanja, a svaka je slika otvorena i za druga načela svojega formalnog rasporeda.

Bučanova je ambicija u ovom slučaju bila da stvori sliku koja će zbog svoje elementarne repetitivne ortogonalne strukture posjedovati određenu vizualnu receptivnost, a da ta receptivnost ne bude samo jednoznačna, tautološka, prikazbena, nego da sadržaj i forma budu krajnje sljubljeni, postanu jedno te isto, da imaju razloga oponašati strukturu tkanja, pri čemu je i samo tkanje mišljeno tako da zbunjuje. Naime, recipiramo li ga kao makro svijet, ostaje mimezis (košulja), a promatramo li ga kao mikro svijet, ono je nešto drugo, naime upravo ono što ove slike čini zanimljivima.

Dizajn afričkih tkanina mahom se služi pravokutnim uzorkom i po mnogo je čemu kompatibilan s dosadašnjim Bučanovim rasterima. Baš kao i rezultatima novijih Bučanovih istraživanja, afričkom je tekstilu također imanentna ambivalentnost - on snažno podsjeća na nešto mimetičko, a da zapravo nije mimetičan.

EWE, 2005., akril na platnu, acrylic on canvas, 162,5 x 130 cm.

Teksture, uzorci i matrice tog dijela izložbe pobuđuju niz asocijacija, podsjećaju na pojave iz različitih razdoblja povijesti umjetnosti, kao što su na primjer inačice geometrijske apstrakcije, minimalizma, surface/support pokreta, serijalnog slikarstva, dekorativnog slikarstva, citatnosti..., ali to u biti nisu.

Ovdje je riječ o tome da se mimezis i predmetnost rastaču, potkopavaju, da im se izmiče, da ostaju iznevjereni ili poništeni, riječ je, dakle, o pobjedi višeznačnosti nad jednoznačnošću.

Bolje rečeno, košulja nije samo košulja, nego mnogo više od toga. Naime, u ovom je Bučanovu naporu najintrigantnije to što oba segmenta izložbe posjeduju «dodatke», višak informacija za erudite te pun pladanj poslastica za likovnjačke gurmane. Istinskom connaisseur u ove slike očituju nešto od moći slikarstva koja je preostala i nakon svih «čišćenja» njegovih potencijala, a to su u prvom redu formalni sklopovi poput oblika, tekstura, boja...

Kada se promotri obrada po sebi beznačajne teme, uočava se jednostavnost i intimnost u igri oblika i kolorita. Kompozicija je izgrađena kroza splet složenih relacija između okomitih i vodoravnih kretanja finog linearizma, delikatnog tkanja fature i kromatskih efekata. Okomice i vodoravnice dovedene su u sklad i ravnotežu, ali taj je koloplet daleko od površne dopadljivosti. Profinjen kolorit gradi međudnose boja koje se odbijaju ili uskladuju. Ujedno se razabire rafiniranost boja i kontrasta, čak i bonnardovsko bavljenje sentimentom dvaju valera... Plijeni također plemenita plastička materija profinjenih faktura, vibrantni potezi i namazi, atraktivni linearni ritmovi, jednostavnost, mir i specifična unutrašnja harmonija, kromatski efekti, kromatske harmonije i disharmonije, orkestracija i akcenti boja...

Specifični odnosi okomica i vodoravnica usto se _ u pojedinim detaljima _ mogu još iščitavati i kao decentni i duhoviti citati, koji u promatračev obzor prizivaju znakovite strukture Duje Jurića, dok ćemo drugdje prepoznati hommage Seanu Scullyju, pa i konstruktivizam koji glumi dubinu, a zapravo je plošan.

Ukratko, ovo je istraživanje poduzeto s posebnom sviješću o (ne)mogućnostima slikarstva te Bučana potvrđuje kao sve hrabriji i slobodniji autora, nadasve svjesnog problema s kojima se suočava današnje slikarstvo, a i plastičke/likovne umjetnosti općenito.

Recimo na kraju i to da dijelovi izložbe zbog toga što naoko ne kolidiraju iznevjeruju brojne pojmovne dihotomije koje još uvijek prisutne u domaćoj recepciji slikarstva, kao što je primjerice opreka apstraktno-figurativno ili mimetično-nemimetično, te stvaraju ravnotežu koja sliku vraća slici.

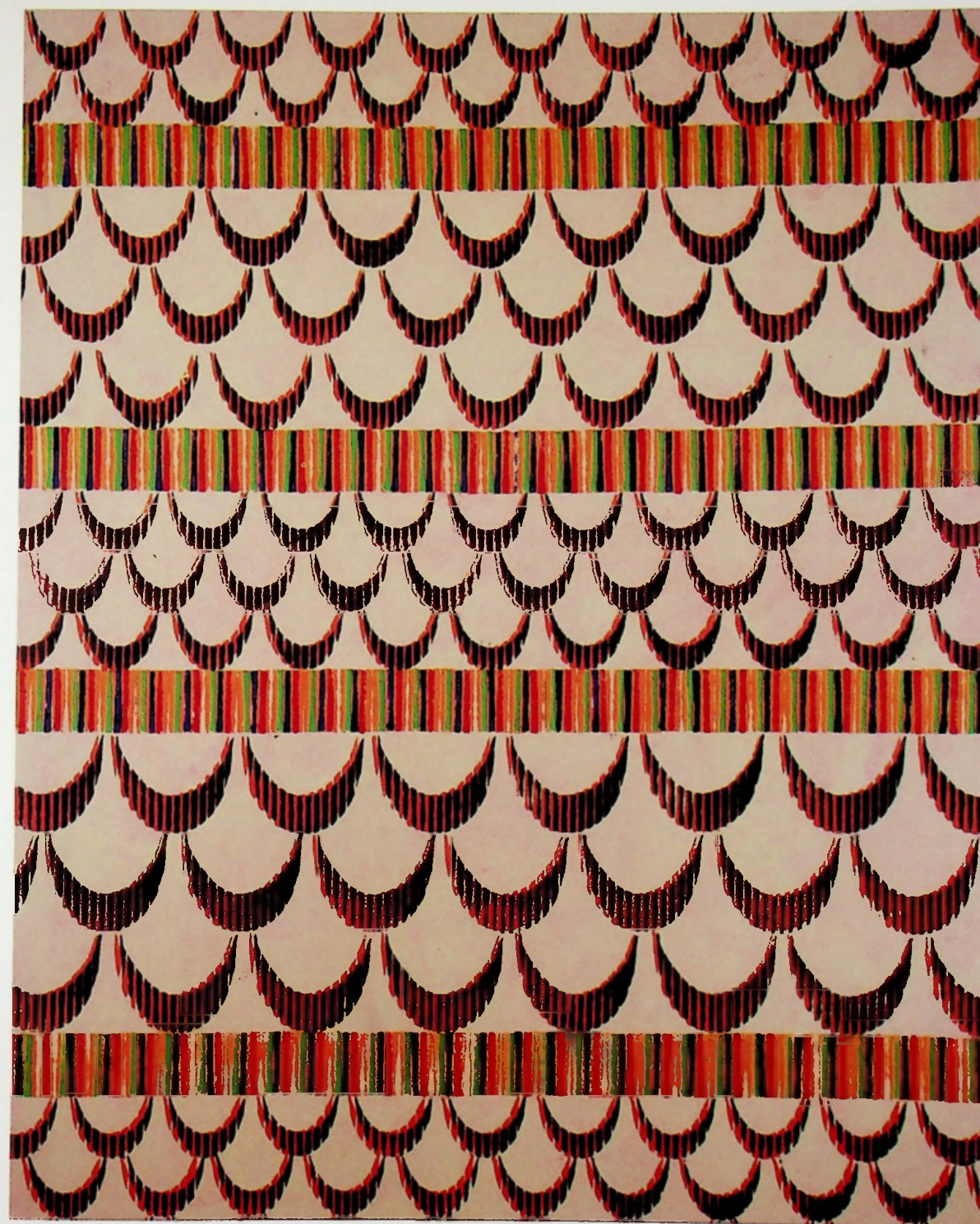
Ivica Župan

ASO OKE, 2005., akril na platnu, acrylic on canvas, 162,5 x 130 cm.

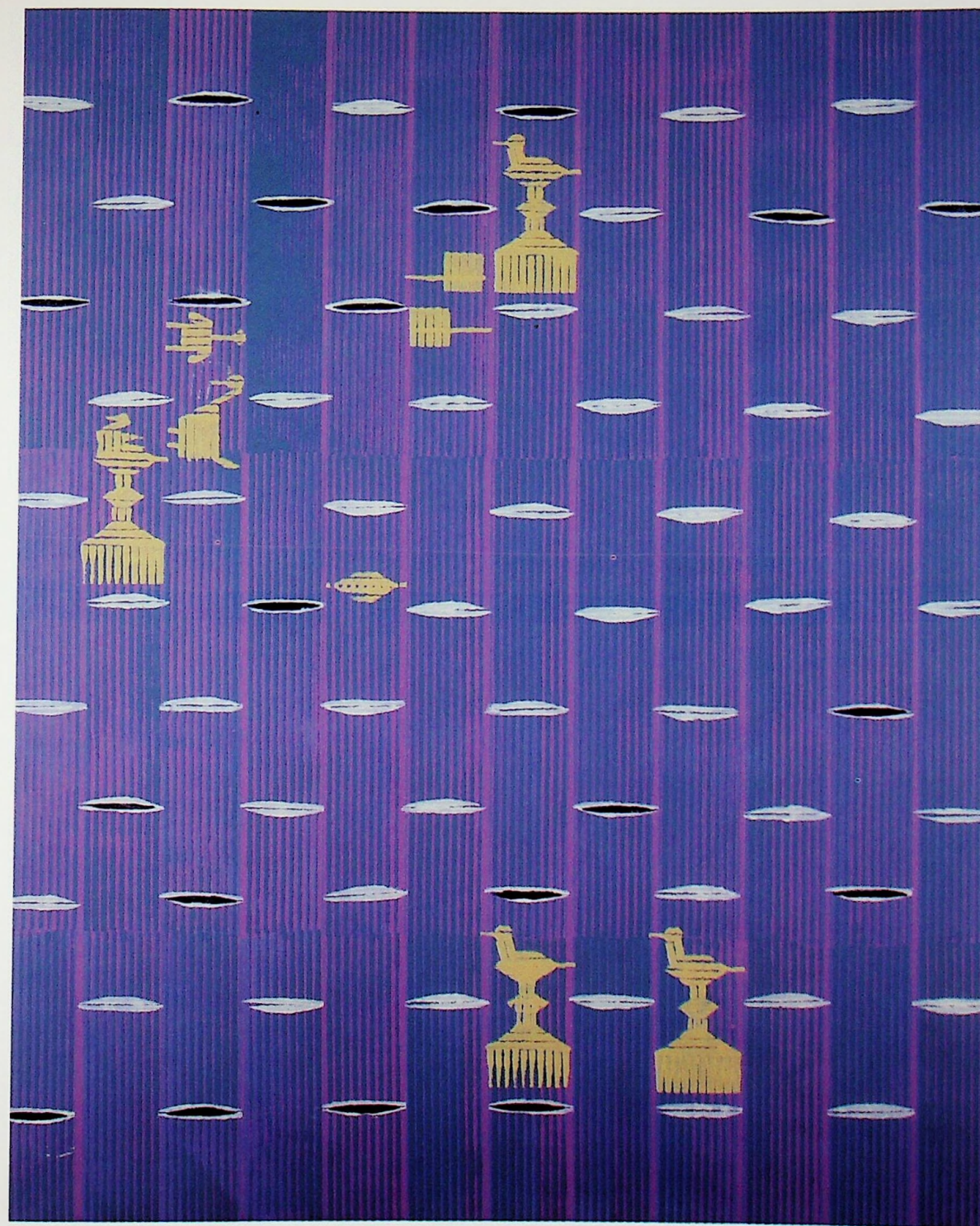
MOKHNINE, 2006., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 140 x 140 cm.

NTONSO, 2005., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 162,5 x 130 cm.

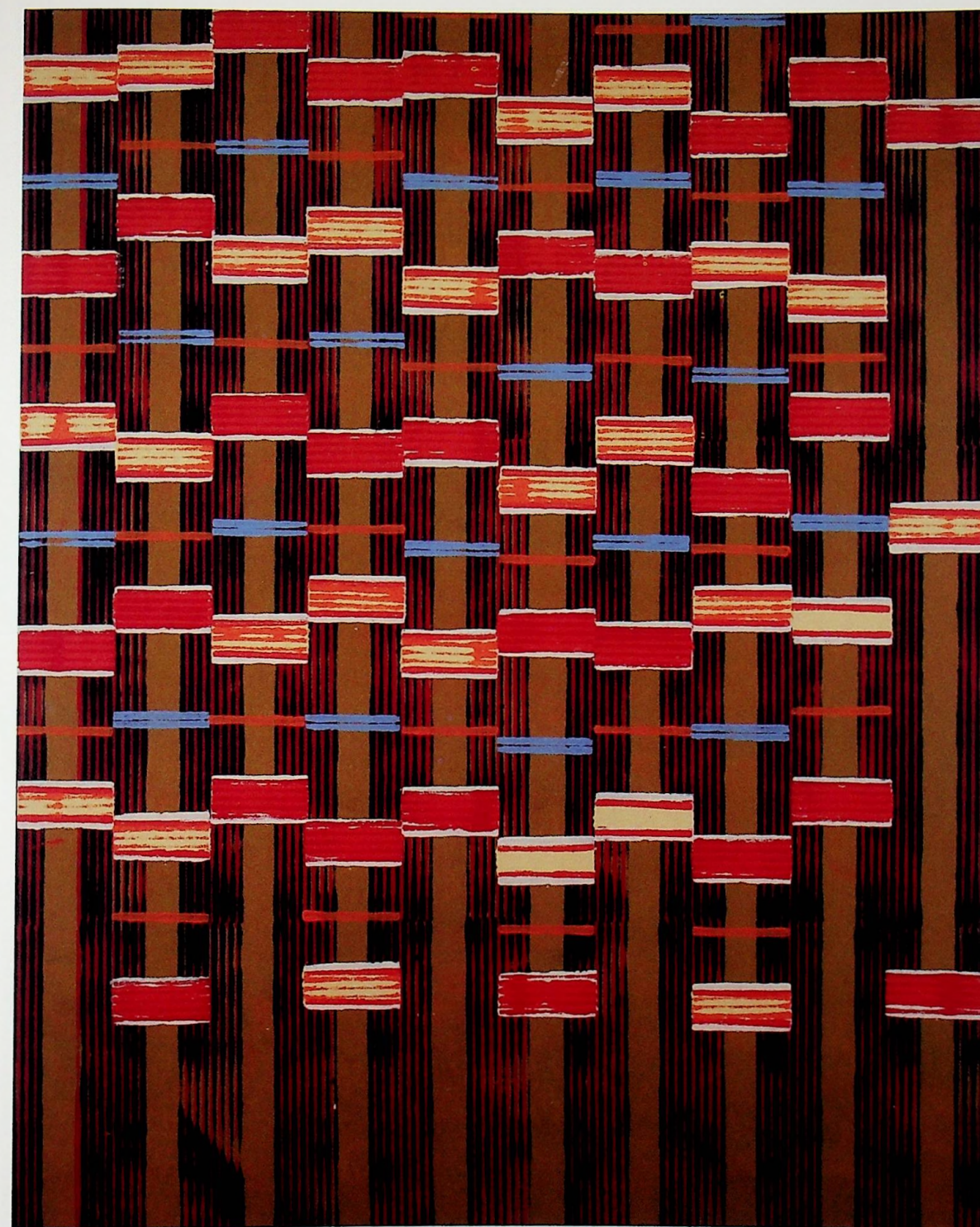
HARAR, 2006., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 158 x 140 cm.

ADANUDO, 2005., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 162,5 x 130 cm.

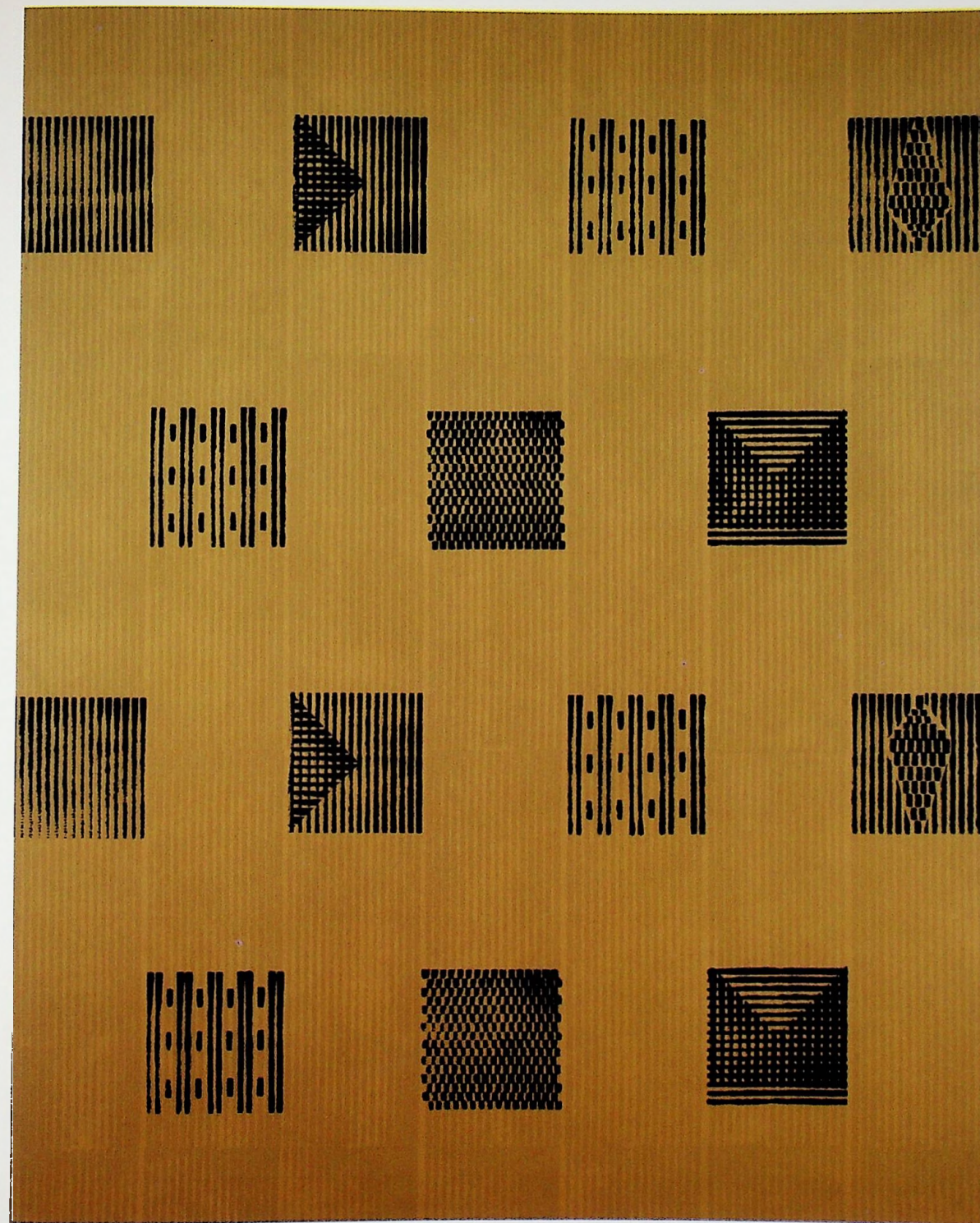
LIMBE, 2006., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 158 x 140 cm.

KATA, 2005., Akril na platnu, *acrylic on canvas*, 162,5 x 130 cm

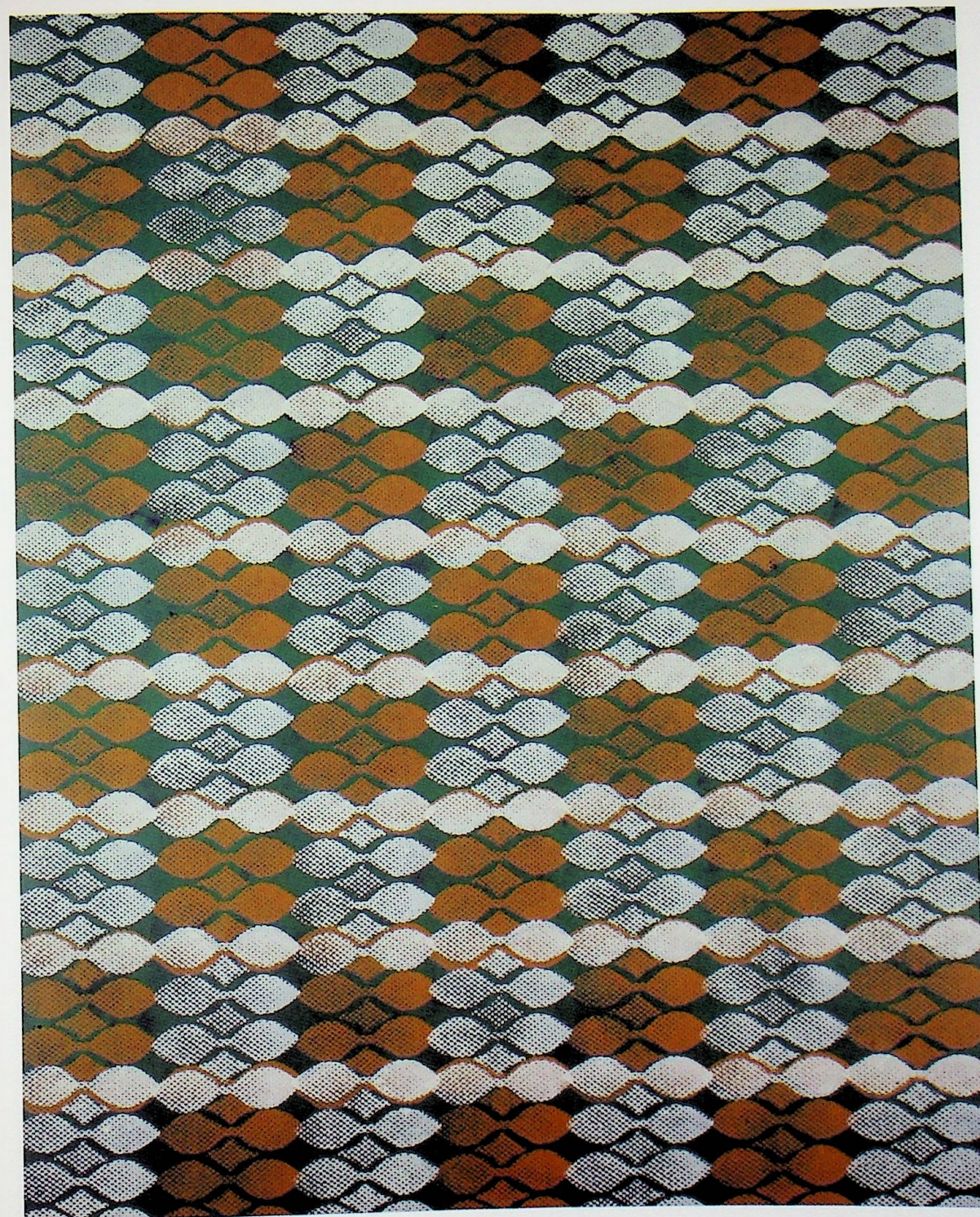
ASHANTI, 2006., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 140 x 140 cm.

BAULÉ, 2005., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 162,5 x 130 cm.

BAMANA, 2006., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 158 x 140 cm.

MALI, 2005., akril na platnu, *acrylic on canvas*, 162,5 x 130 cm.

CECI N'EST PAS UNE CHEMISE

Jagor Bučan's exhibition "My Africa" is divided into two unbalanced parts, differing in their semantics, or rather in their respective stronger and weaker iconic character. The first part, entitled "Shirts", set up on the gallery's ground floor, certainly has a distinct iconic character, whereas the second part, entitled "Fabrics" and displayed on the first floor, is characterised by a cool absence of iconicity. It is clear what the "Shirts" are about, because the mimetic character of these representational paintings is obvious; in contrast, the "Fabrics", which are object paintings, are simulating mimesis.

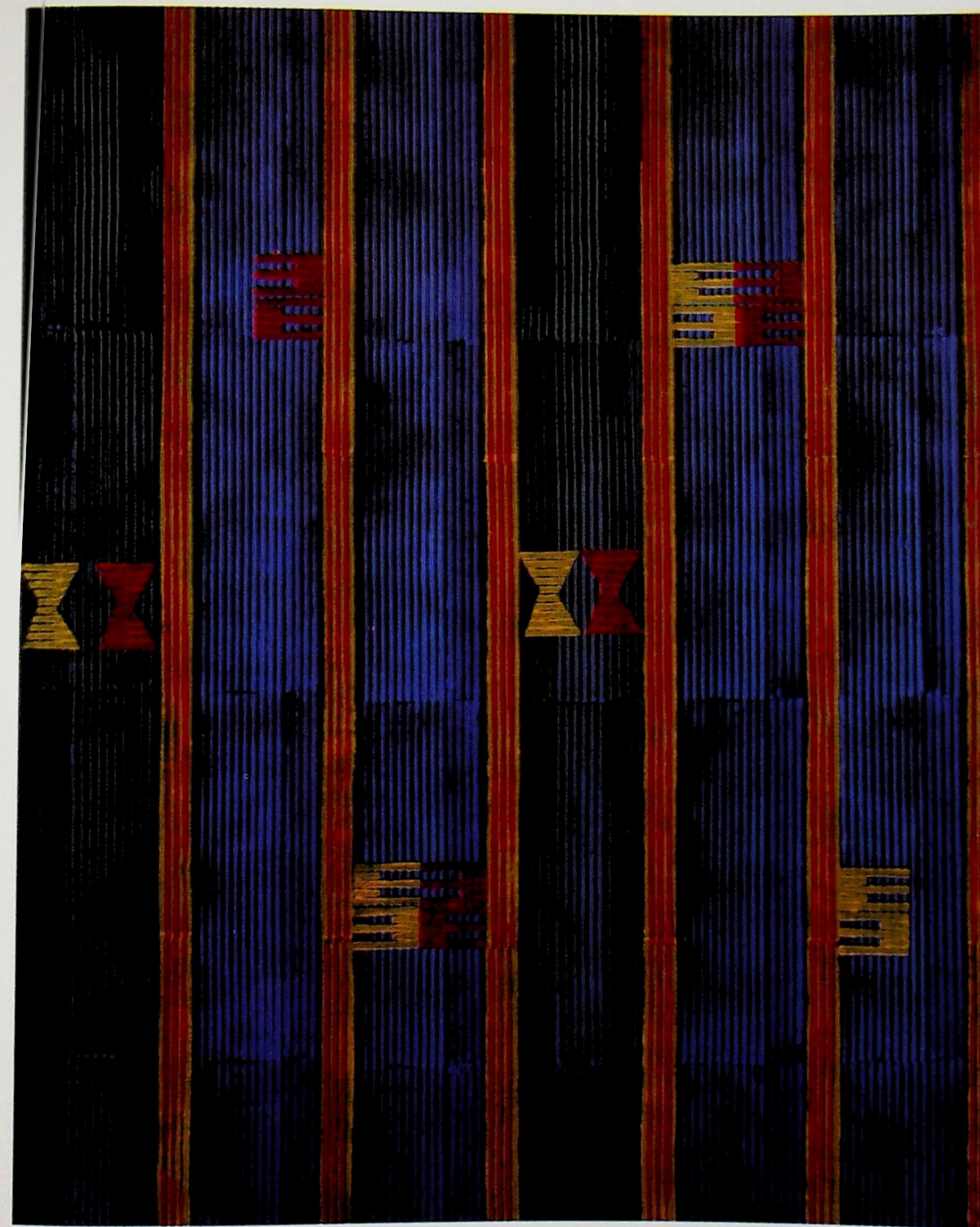
The design of African fabrics, which incorporates a spirituality originating from the specific African folklore and mystique, has served Bučan as a starting point and an inspiration for this project. One might ask why a painter should start out from the design of African fabrics. – Actually, why not? Should this question be insisted upon, especially in an environment where for the past fifteen years even "Mondrian was painted as a genre", one could answer that the explanation lies in the fact that in his paintings Bučan has been experimenting with grid-like patterns for quite some time, making it seem only natural that he should seek inspiration in something of a similar structure rather than somewhere else.

Above all, today's painter has to incorporate in his works a consciousness of the state, the overall reality and the destiny of the art of his times, an awareness of the limitations and deficiencies of painting, but also a notion of the perspectives that art in its redundancy still offers or only hints at and on which he must concentrate. Today, wherever the painter goes, he is bound to end up in someone else's yard – the morphology has been rounded up long ago, the vocabulary and the glossary have been fully explored, so in order to make use of a certain morphological or iconic fact, he must truly have a good reason.

To take the shirt for a motif is therefore not only legitimate but also entirely reasonable – nothing needs to be added nor taken away from this credible and exact object/form nor does it require any interpretation: it may simply be appropriated. But, of course, in such a manner that the painting created by the use of it not be a work with the same pathos, aura and patina as the paintings before the arrival of postmodernism used to be.

Like in some of his earlier cycles, for example in Bučan's "Paintings" of 2004, these works are also spaces of surprise, of irregularity and unconventionality, of unexpected solutions and aberrations, and every piece is likewise open for other principles of its formal arrangement.

In this case Bučan had the ambition of creating a painting which will possess a certain visual susceptibility owing to its elementary, repetitive orthogonal structure, a susceptibility that is not only unambiguous, tautological, representational. In fact, he wanted the content and the form to merge absolutely, to become one, to have reason to imitate the structure of fabric, which in itself is meant to be puzzling. If we see these paintings as a macro-world, what is left is mimesis (a shirt), while if we regard them as a micro-world, they turn into something different, which is exactly what makes them interesting.

YORUBA, 2005., akril na platnu, acrylic on canvas, 162,5 x 130 cm.

The design of African fabrics largely uses orthogonal patterns and is in many ways compatible with the grids Bučan has been working with so far. Just like the results of his most recent explorations, African textile is also immanently ambiguous – it strongly resembles something mimetic without being mimetic at all.

The textures, patterns and meshworks of this part of the exhibition give rise to a series of associations, they remind of phenomena from different periods in art history, such as the different versions of geometric abstraction, minimalism, the surface/support movement, serial painting, decorative painting, quotationality, etc., without essentially being any of these.

Bučan's work is about decomposing and undermining mimesis and objectionality, about escaping, betraying or annihilating them, it is about the victory of the ambiguous over the unequivocal.

A shirt is not only a shirt, but much more than that. What is most intriguing in this exhibition are the "extras" in both of its parts, the surplus of information for erudite viewers and a tray full of delicacies for art gourmets. These paintings contain something of the power of art that is left even after all the "clean-ups" of its potentials, pertaining primarily to the formal elements, like forms, textures, colours...

What catches the eye when we consider Bučan's rendering of this, in itself rather insignificant theme, is the simplicity and the intimacy of the interplay of forms and colours. The composition is built through a network of complex relations between vertical and horizontal movements of fine linearism, between delicate tissue facture and chromatic effects. The vertical and horizontal lines are brought into harmony and balance, but this array is far from a superficial attractiveness. A refined palette develops interrelations of colour reaching from repulsion to attraction. A subtlety of colours and contrasts is discernible, even a Bonnardian occupation with the sentiment of two adjacent nuances... Particularly winning are a noble plasticity of fine facture, vibrant brush strokes and layers of colour, attractive linear rhythms, the simplicity, peacefulness and specific inner harmony, the chromatic effects, colour harmonies and disharmonies, the orchestration and accentuation of colours...

Moreover, the specific relations of the vertical and horizontal lines can – in certain details – also be read as discreet and witty quotes which at places bring to the observer's recollection the sign structures of Duje Jurić, while at others revealing an homage to Sean Scully or a constructivism pretending to have depth though being in fact flat.

In short, this exploration has been conducted with a particular awareness of the (im)possibilities of painting and it confirms Bučan as an ever braver and freer author, above all aware of the problems that today's painting, as well as plastic and other visual arts are facing.

Let us conclude by saying that the two parts of this exhibition – as they seem to be in no conflict with each other – refute numerous conceptual dichotomies still present in domestic art perception, such as the oppositions of abstract – figurative or mimetic – non-mimetic, creating a balance that brings the painting back to itself.

Ivica Župan

ŽIVOTOPIS

Jagor Bučan rođen je 1968. godine u Zagrebu. Diplomirao je 1992. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na slikarskom odsjeku. Asistent je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

BIOGRAPHY

Jagor Bučan was born in Zagreb in 1968. In 1992, he graduated in painting at Zagreb Fine Art Academy. He is an assistant professor at Zagreb Fine Art Academy.

ADRESA / ADDRESS

Hercegovačka 89, Zagreb
Mob.: 091-766-7315
Tel./Phone: 01-3755-728

SAMOSTALNE IZLOŽBE / ONE MAN EXHIBITIONS

- 1995. Zelina, Galerija Sv. Ivan Zelina
- 1996. Kairo, Galerija egipatskog centra za međunarodnu suradnju
- 1997. Zagreb, Galerija Forum
- 1998. Hvar, Galerija Arsenal
Stari Grad, Galerija Sv. Jerolim
- 2000. Zagreb, Salon Izidor Kršnjavi
Zagreb, Galerija Dubrava
- 2002. Zagreb, Galerija CEKAO
Rijeka, Galerija Juraj Klović (Dijalog, Duparova / Bučan)
Jelsa, Općinski dom
Pučišća, Galerija Porat
- 2003. Zagreb, Galerija Matice hrvatske
Veli Lošinj, Galerija Kula
Široki Brijeg, Franjevačka galerija
- 2004. Zagreb, Izložbeni prostor porezne uprave, Nizovi
Zagreb, Galerija O1
- 2005. Zagreb, Galerija Vladimir Bužančić, Logo Lounge
Velika Gorica, Galerija Galženica, Afiniteti

GRUPNE IZLOŽBE - IZBOR / SELECTED COLECTIVE EXIBITIONS

1995. Split, Bijenale malog formata
1997. Zagreb, Dom HDLU, ALU 1907 - 1997.
1998. Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas, Slavonski Brod, Izložbeni salon Vladimir Becić
Hrvatski trijenale akvarel
1999. Zagreb, Dom HDLU-a, 2. Trijenale crteža
Split, Bijenale malog formata
Zagreb, 2. svjetske vojne igre
2000. Zagreb, Galerija Klovićevi dvori, Slavonski Brod, Izložbeni salon Vladimir Becić,
Branko Ružić i suvremenici
2001. Sarajevo, Gradska galerija, ALU Široki brijeg, izložba studentskih i nastavničkih radova
Slavonski brod, izložbeni salon Vladimir Becić, Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas,
Zagreb, Galerija Zvonimir, 2. hrvatski trijenale akvarela
Split, Galerija umjetnina, Splitski salon
2002. Koprivnica, Muzej grada Koprivnice, Lokalno i globalno
Zagreb, Galerija Klovićevi dvori, 3. hrvatski trijenale crteža
Zadar, Galerija umjetnina narodnog muzeja, Plavi salon - 16. trijenale hrvatskog slikarstva
2003. Zagreb, Dom HDLU, 3. hrvatski trijenale grafike
Split, Studio Naranča, 1. međunarodni bijenale grafike
2004. Tunis, 3. tuniski bijenale mediterana
Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas, Slavonski Brod, Izložbeni salon Vladimir Becić,
Zagreb, Galerija Zvonimir, 3. hrvatski trijenale akvarela
2005. Zagreb, Salon Izidor Kršnjavi, Time_out
2006. Zagreb, Galerija Klovićevi dvori, Novija sakralna umjetnost

NAGRADE / AWARDS

1992. Nagrada Zagrebačke banke za diplomski rad
2002. Godišnja nagrada Društva sveučilišnih nastavnika za
umjetničko dostignuće na polju likovnih umjetnosti

Izdavač / publisher
KULTURNO
INFORMATIVNI CENTAR
Zagreb, Preradovićeve 5
tel : 01 / 48 10 714
www.kic.hr, mail: kic@kic.hr
CENTAR ZA KULTURU
Čakovec, Trg Republike bb
Tel : 040 311 488, fax : 040 312 770
e-mail: centar-za-kulturu-cakovec@ck.tel.hr
internet: http://www.czk-cakovec.hr

Za izdavača / For the publisher
Goran Pavletić
Marina Oskoruš

Urednik kataloga / Editor
Milan Bešlić

Savjet galerije / Gallery Council
Stanko Jančić
Igor Zidić
Milan Bešlić
Nikola Koydl
Eugen Kokot
Andrej Smrekar
Dominique Narran

Likovni postav izložbe /
Exhibition set - up
Jagor Bučan

Fotografije / Photographs
Goran Vranić

Prijevod / Translation
Aleksandra Imogen Ivir

Naklada / Edition
500 primjeraka / copies

Zagreb, ožujak / travanj 2006.

Tisak / Print
SOLTA, Zagreb

GALERIJA FORUM
HR - 10000 Zagreb
Teslina 16
tel. 01 / 48 10 710